Ластівко біля вікна,
Ластівко нашої хати,
Що тобі, ластонько, дати:
Меду, борщу чи пшона?

Ластонько, літа кінець,
Діток твоїх би до хати,
Я научу їх писати:
Небо, Дніпро, горобець...

Ластонько, де не літайсь —
Мало налітатись вволю:
Ще народись та удайсь
В небо, Вітчизну і волю.

Так воно в світі і є,
Так воно є, щоб літати...
Горечко рідне моє,
Ластівко нашої хати.